

Nel Mooy dacht aan drie jaar Engeland, het zijn er nu al meer dan 20!

Ik ben in 1991 naar Engeland geëmigreerd. Ik werkte voor Reuters en mijn baas, die Engelsman was, werd overgeplaatst naar Engeland. Het leek me wel interessant een tijdje naar het buitenland te gaan, dus vroeg of er een baan voor me was. Die was er! Ik dacht dat ik er misschien drie jaar zou blijven, maar die drie jaren zijn dus 20 jaar geworden.

Bijna 10 jaar heb ik in Londen gewoond. Daar heb ik ook mijn partner, Angela, ontmoet. Zij is Engelse. Samen zijn we naar Wivenhoe verhuisd, een klein stadje vlak bij de kust in Essex. Daar is onze zoon Oliver geboren die nu 10 jaar is. In september gaat hij naar de middelbare school. Dat is hier een jaar eerder dan in Nederland. Natuurlijk gaat hij in uniform! Essex is voor Engelse begrippen plat, dus ik kan hier heerlijk fietsen. Er is een heel mooi fietspad langs de rivier naar de dichtstbijzijnde stad, Colchester.

Het is hier altijd een graad of zo warmer dan in Nederland. Het vriest 's winters minder dus dat betekent dat er in mijn tuin planten staan die het in Nederland veel moeilijker hebben.

Wivenhoe

Wivenhoe is een heel gezellig stadje. Omdat vlakbij de universiteit van Essex is, wonen er hier veel immigranten. Ondermeer zo veel Nederlanders en Belgen, dat Sinterklaas hier elk jaar aankomt. Met de boot! Zodra ik begin te praten weten mensen dat ik Nederlandse ben. Mijn accent is nog niet weg. Maar ik spreek toch bijna altijd Engels, behalve met Oliver, die in het Nederlands alles verstaat, maar in het Engels antwoordt.

Omdat we vrij dicht bij de Harwich-Hoek van Holland boot wonen, kom ik nog regelmatig in Nederland. Dan kan ik weer even lekker langs de dijk fietsen. Ik mis de kleuren en de rechte wegen. We zijn

Nel en Angela.

zelfs een keer overgekomen om mee te doen aan de slooten slobrace, iets dat ik nooit gedaan had toen ik nog in Wijdewormer woonde!

Er is ook regelmatig verkeer van Nederland hier naar toe, dat is zo gezellig. Over het algemeen mis ik Nederland niet echt, maar ik wil wel graag mijn familie zien. Een vriendin van mij is naar Australië geëmigreerd en het lijkt me naar als je niet af toe in persoon lekker bij kan praten.

Ik kan iedereen aanraden om een tijdje in een ander land te wonen. Het leuke van emi-

greren is dat je je veel meer bewust wordt van de Nederlandse cultuur. Ondanks dat Nederland hier als een ontzettend vrij land gezien wordt, denk ik dat er meer regels in Nederland zijn dan in Engeland. Behalve met 'Health and Safety', gezondheid en veiligheid. Daar wordt hier heel erg op gelet. Het is jammer dat het vaak betekent dat bijvoorbeeld op scholen leuke dingen met een beetje gevaar niet gedaan worden.

Typically Dutch

En als ik over iets vrij direct voor mijn mening uitkom, noemt men dat "typically Dutch"! Soms voel ik me Nederlander dan Nederlands, je krijgt een stempel opgedrukt. Maar ach, dat krijgen de Schotten en Ieren en in het zuiden iedereen die van "North of Watford" (een plaats net boven Londen) komt ook.

Ik weet nog hoe raar ik het vond als mijn tante, die in Zuid-Afrika woont, theedoeken uit Nederland mee terug wilde nemen als ze op bezoek kwam. Die zouden daar toch gewoon ook te koop moeten zijn? En wat doe ik: ik neem geen theedoeken mee, maar koffie, brood en kaas. Ik vind het hier heerlijk, niet zozeer omdat het Engeland is - hoewel het hier heel makkelijk leeft - maar vooral omdat ik me thuis voel, hier familie en vrienden heb en deel van de gemeenschap ben - iets dat net zo goed in Nederland of een ander land kan.

Met vriendelijke groeten (ook aan alle bekenden!),

Nel Mooy.

(aangeleverde foto's)

Belgen en Nederlanders houden Sinterklaas in ere in Wivenhoe.

